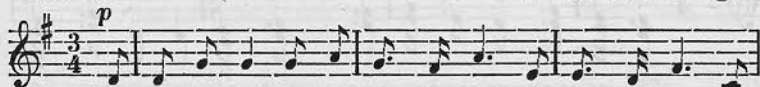

83. Fågeln visa.

W. Th. Söderberg.

Moderato.

Där sjöng en få - gel på lin - de - kvist, på lin - de - kvist, på
Guds vack - ra än - gel med ö - gon blå, med ö - gon blå, med
Och få - geln sjunger än - nu i dag, än - nu i dag, än -

lin - de - kvist: ›En li - ten få - gel är jag för - visst, Som
ö - gon blå, Han satt i mol - net och hör - de på Och
nu i dag; Om vän - nen kom - mit, vet in - te jag Och

nog kan spe - la och sjun - ga. Men bor - ta drö - jer mitt
sjöng så sak - ta i kväl - len: ›Du lil - la få - gel på
in - te än - ge - len hel - ler. Och få - geln sjun - ger än -

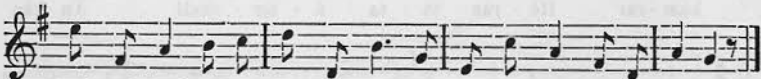

hjär - tas vän, Men bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, I
lin - de - kvist, Du lil - la få - gel på lin - de - kvist, Gud
nu i dag, Och få - geln sjun - ger än - nu i dag; Om

84

lund och mark är han fjärran än Och fly-ger långt u-ti skogen. I
gif din älskling åt dig så visst, Som du kan spe-la och sjunga! Gud
vännen kommit, vet in-te jag Och in-te än-ge-len hel-ler. Om

lund och mark är han fjär-ran än Och fly-ger långt u-ti skogen. »
gif din älskling åt dig så visst, Som du kan spe-la och sjunga! »
vän-nen kommit, vet in-te jag Och in-te än-ge-len hel-ler.

Z. Topelius.